

Budapest, 1917. augusztus 31. – Budapest, 1991. december 6.

Apja kocsis és hentessegéd volt. Az elemi iskola és a polgári két osztálya elvégzése után kőművesmesterséget tanult. Autodidakta módon megszerzett műveltsége mellett 1936-1937-ben a Színművészeti Akadémia előkészítő osztályába járt. 1935-ben felvették a Kommunisták Magyarországi Pártjába. 1942-ben letartóztatták, majd a váci börtön után munkaszolgálatos lett, de megszökött s a fővárosban bujkált. 1945 tavaszától az MKP budapesti, majd V. kerületi szervezetének munkatársa, az agitációs és propagandaosztály vezetője. 1946. augusztustól az MKP Zemplén megyei titkára. Az 1947. augusztus 31-i választásokon az MKP Borsod, Zemplén és Abaúj választókerületben kapott mandátumot. 1948. május 23-tól az MKP Baranya megyei pártbizottság titkára. Az 1949. május 15-i választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Baranya-Tolna megyei listájáról ismét bekerült a törvényhozásba, de lemondását már 1949. augusztus 10-én bejelentették a törvényhozásba. 1949. július 6-án letartóztatták, a Rajk-per egyik mellékperében 1950. május 20-án másodfokon életfogytiglani fegyházra ítélték. 1954. augusztus 25-én szabadlábra helyezték, majd szeptember 1-jén rehabilitálták. 1954. novemberétől a 23. sz. Állami Építőipari Vállalat igazgatójává nevezték ki. 1956. novemberben csatlakozott az MSZMP-hez, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának a megalakításától tagja volt. 1957. április 13-án kinevezték művelődésügyi miniszterhelyettesnek. 1958. november 16-ától 1967. január 28-ig Baranya megyét, 1971. április 25-étől 1990. március 16-ig Baranya megye 1. számú egyéni választókerületében Pécs városát képviselte. 1958. február 10-étől 1967. április 18-ig a művelődési miniszter első helyetteseként a magyar kultúrpolitika legbefolyásosabb alakja volt. 1966. december 3-ától az MSZMP KB agitációs és propagandabizottságának tagja, 1969. március 6-tól a testület elnöke. 1967. április 12-én az MSZMP KB titkára lett, a kulturális élet általános ellenőrzése lett a feladata. 1970. november 28-án bekerült az MSZMP Politikai Bizottságába. 1971. április 29. és 1974. március 20. között a KB életre hívott kultúrpolitikai munkaközösségének elnöke. 1974. március 20-án a Minisztertanács elnökhelyettese lett. 1982. június 25-i leváltásáig a Kossuth- és Állami Díj Bizottság, az Állami Ifjúsági Bizottság, megszakításokkal az Országos Közművelődési Tanács elnöke volt. 1982. június 23-án ismét az MSZMP KB titkára lett, de befolyása csökkent, ezért 1985. március 28-án leváltották a KB-titkárságról, visszahívták fontosabb funkcióiból. Ezután 1989. októberi nyugdíjazásáig az MSZMP KB Társadalomtudományi Intézetének főigazgatója volt. 1988. május 22-én kikerült az MSZMP PB-ből, de júliustól decemberig újra az agitációs és propagandabizottság tagja volt.